

РЕШЕНИЕ

№ 255

гр. Перник, 06.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК, ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МЕТОДИ КР. ВЕЛИЧКОВ

Членове: НЕДА Н. ТАБАНДЖОВА
ЗАРКОВА
МАРИЯ В. МИЛУШЕВА

при участието на секретаря КАТЯ ХР. СТАНОЕВА
като разглежда докладваното от МЕТОДИ КР. ВЕЛИЧКОВ Въззивно гражданско дело № 20231700500281 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното :

Настоящото производство е образувано въз основа на въззивна жалба, подадена от „АИФОРΟΣ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, чрез адвокат Х. М., срещу решение № 167 от 20. 02. 2023г., постановено по гр. д. № 04859 / 2022г. по описа на Пернишкия районен съд, **в частта му**, с която по исковите претенции на ищеца по чл. 344, ал.1, ал.1, т.1 и т.3 и чл. 225 от КТ, уволнението на ищеца е отменено незаконосъобразно, ищецът е възстановен на предишната заемана от него длъжност и дружеството е осъдено да заплати обезщетение по чл. 225 от КТ в размер на 7 935,20лв. за периода от *** до ***, ведно с акцесорния иск за лихва за периода от 30. 08. 2022г. до окончателното изплащане на обезщетението, както **и в частта**, с която дружеството е осъдено да заплати възнаграждение на адвоката на ищеца, разноски на ищеца, както и държавни такси и разноски по сметка на Пернишкия районен съд. Във въззивната жалба се навеждат доводи, че решението в обжалваните му части е незаконосъобразно и необосновано,

постановено при съществено нарушение на съдопроизводствените правила на ГПК и в противоречие със събраните по делото доказателства и превратното им обсъждане, поради което по обстойно изложени съображения моли то бъде отменено в обжалваните части и същите иски претенции да бъдат отхвърлени като неоснователни и недоказани. Основно оплакванията във въззивната жалба могат да се групират в следните групи : съдът не е обсъдил длъжностната характеристика на ищеца в цялост; съдът не е обсъдил доводите, наведени от ответното дружество в писмения отговор за наличие хипотезите на §1, т.5 и т.3 от ДР на КТ, по отношение заеманата длъжност от ищеца; както и не е обсъдил свидетелските показания на П.А.С. и на Д.П.Ц.. Моли да му се присъдят направените разноски пред двете съдебни инстанции. Поддържа жалбата си и в съдебно заседание чрез адвокат Х.

Насрещната страна И. В. С., чрез адвокат А. А., е подала писмен отговор. С него оспорва въззивната жалба като неоснователна и моли да бъде оставена без уважение, като решението в обжалваните му части бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Адвокат А. А. моли да му бъде присъдено възнаграждение за оказана безплатна правна помощ и процесуално представително пред Пернишкия окръжен съд.

Поддържа писмения си отговор и в съдебно заседание. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на насрещната страна.

За да постанови решението си, **Пернишкият районен съд** е приел следното:

Приел е, че ищецът е работил по трудово правоотношение при ответника като е заемал длъжността „***”.

Със заповед № *** на лицата И. И. и Г.Б. на И. В. С. на длъжност „***” е наложено дисциплинарно наказание „дисциплинарно уволнение”.

Съдът е обсъдил длъжностната характеристика на ищеца, приложените кантарни бележки, свидетелските показания на четиримата свидетели, като е приел, че свидетелските показания и на четиримата свидетели са заинтересовани и противоречиви, заключението на съдебно счетоводната експертиза, както и заповедта за уволнение. Приел е, че „Интегрирана

система за управление - третиране на отпадъците“ и „Интегрирана система за управление на производствените процеси“, няма данни да са сведени до знанието на ищеца. Въз останалите доказателства е приел е, че :

Предявените искове са допустими и са подадени в двумесечния срок от датата на уволнение.

Заповедта е издадена от компетентни лица – надлежно упълномощени.

Е спазена процедурата на чл. 193, ал. 1 от КТ - на работника са поискани писмени обяснения, като работникът изрично е отказал да даде обяснения за вменените му нарушения.

Съдът е приел, че с процесната заповед е наложено наказание на работника за две деяния: за бездействие на дата ***, изразяващо се в това, че „е допуснато да бъде неправомерно натоварен метален скрап от черни метали - 12 260 кг., на превозно средство с рег. № ***, като върху металния скрап е натоварен и друг материал - шлак, за да не се вижда металния скрап от черни метали, а впоследствие трето лице /шофьорът на камиона/ без разрешението на дружеството е опитало да изнесе скрапа от черни метали 12 260 кг. извън територията на дружеството“, което според работодателя е нарушение на трудовата дисциплина, доколкото работникът нарушил трудовите си функции да упражнява контрол и ръководство на трудовия процес в предприятието, доколкото не е осъществил такъв контрол върху трудовия процес - т.е. тежкото нарушение на трудовата дисциплина се изразява в неосъществено ръководство и контрол на трудовия процес в предприятието.

Второто вменено на ищеца нарушение е за действие - че на *** и на *** на работната площадка на дружеството в гр. Перник, ул. Владайско въстание № 1, в нарушение на технологичните правила, работникът е участвал в натоварване и прехвърляне и пренасяне на метален скрап от черни метали от мобилното сито и вагоните и местата, където се събира скрапа към зоната за приемане на шлака /табана/, в нарушение на нормалния работен процес и план за работа т.е. нарушението на трудовата дисциплина се изразява в неизпълнение на възложената работа, неспазване на техническите и технологични правила.

Отбелязал е, че в заповедта за уволнение е посочено, че наказанието се налага на основание чл. 190, т. 7 от КТ - други тежки нарушения на трудовата дисциплина, която формулировка е обща и се нуждае от конкретизиране като

липсва вписване на основанието по чл. 330, ал. 2, т. 6 от КТ, но независимо от това заповедта за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“ е обстоятелствена: - има вписана хронология на събитията, момент на извършените нарушения, начин - чрез бездействие, съответно чрез действие т.е. налице е достатъчно информация относно обективните елементи на поддържаните от работодателя нарушения на трудовата дисциплина.

Относно първото нарушение по заповедта - с дата *** Въз основа на събраните по делото доказателства Пернишкият районен съд е приел, че на процесния камион с рег. № *** действително са били натоварени скрап от черни метали, а върху него шлак. Това натоварване е станало на територията на ответното дружество като и двата материала са били преработени от дружеството материали /т.е. сепарирани шлак и скрап/. Отбелязал е, че тези обстоятелства се установяват от кантарните бележки - видно от които камионът е бил с направление „шлак“ и от показанията на свидетелите, присъствали при изсипване на камиона. С оглед изложеното съдът е приел, че целта на това натоварване е било единият материал - в случая металният скрап да бъде изнесен неправомерно от територията на дружеството, което предвид дейността на дружеството е неправомерно и представлява нарушение на трудовата дисциплина.

Съдът е счел, че заповедта в тази част е незаконна, поради липса на доказателства нарушенията на трудовата дисциплина да имат връзка с трудовите задължения на ищеца. Като е изходил от длъжностната характеристика за длъжността „***“, съдът е приел, че ищецът е отговарял за производствения процес и качеството на продукцията т.е. съобразно дадените разяснения от свидетелите - практически за правилното и качествено сепариране на входящия материал и недопускане на повторното му смесване или замърсяване на площадките, както и за правилната експлоатация на съответните машини, извършващи това сепариране, но никъде в длъжностната характеристика на работника не е посочено, че същият има задължения във връзка с износа на готовата продукция. Отбелязал е, че липсва вменено на ищеца задължение да следи за влизащите и излизащите от територията на дружеството камиони, както и липсва задължение ищецът да проверява дали камионите влизат празни или не, от коя площадка и какво товарят, кой служител на ответника товари и какво, къде се придвижват из работната зона камионите, дали мерят товара и дали плащат именно

измерения товар при излизане. Приел е, че никъде не е предвидено ищецът да придружава даден камион или да го следи при движението му. Отбелязал е, че ищецът е имал задължение да осигури качествена продукция съобразена със съответните технологични изисквания, а не да контролира продажба, пласмент, товарене на същата или нещо сходно. Посочил е, че подобни задължения за дължността на ищеца не се установяват и от двата други документа, където са разписани подробно интегрирани схеми за управление на производствения процес, за които няма данни ищецът въобще да е запознат с посочените документи.

Съдът е добавил, че видно от кантарните бележки, в същите са налице известни разминавания досежно часовете на мерене на тара и бруто, т.е. вероятно е налице неизяснено движение на камиона из площадката на ответника.

Поради това и независимо от неправомерното натоварване на двата материала скрап и шлак в един камион с цел неразрешено изнасяне на единия материал, съдът е намерил, че това нарушение няма как да бъде вменено в отговорност на ищеца, тъй като той не е допуснал виновно неизпълнение на трудовите си задължения по смисъла на чл.186 от КТ и в тази насока се е позовал Решение № 339/19.11.2012 г. по гр.д. № 1688/2011 г. на 3-то Г.О. на ВКС.

По второто вменено на ищеца нарушение - че на 13.06.2022 г. и на 24.06.2022 г. на територията на работодателя в нарушение на технологичните правила, работникът е участвал в натоварване, прехвърляне и пренасяне на метален скрап от черни метали от мобилното сито и вагоните и местата, където се събира скрапа към зоната за приемане на шлака /табана/.

В тази част съдът е намерил заповедта за недостатъчно мотивирана, тъй като не става ясно от къде поначало е било движението на материала и към кое направление. Отбелязал е, че в приложените технологични правила се съдържа изискване единствено за несмесване и избягване на замърсяването на вече сепарирани суровини, а не за конкретно място на съхранението им из работната площадка. Отбелязал е, че липсва забрана за местене на готовата продукция из работната площадка, но от друга страна е налице възможност за ръководителя на производството да предприеме мерки, ако е установено недостатъчно добро качество на готовата продукция т.е. ищецът като *** е

имал право да осъществи контрол върху процеса на сепариране и да го повтори при необходимост, което според свидетелските показания се е случвало в хода на производствения процес. На последно място съдът е счел и че показанията на свидетеля на ответника по това нарушение бъдат известни съмнения и не могат да бъдат свързани категорично с поведението на ищеца. Отбелязал е, че доколкото нарушението почива единствено на субективните убеждения на свидетелите, че на камерите на дружеството са видели ищецът във фадрома, натоварена с точно определени елементи, като уж същите елементи били видели на другата площадка, укрита в последствие. Предвид дейността на дружеството практически по сепариране на отпадъци от маталургията и разясненията на свидетелите, че на т.нар. табан са съхранявали големи количества непреработени отпадъци, както и фактът, че във от сепарирането отпадъците не се претърпявали друга видоизменяща ги преработка или въобще нещо, което да им придаде отличителен характер, съдът не е възприел възприеме изводите на свидетелите, че се касае за именно едни и същи метални елементи - т.е. че елементите от фадромата, управлявана от ищеца били същите като укритите на табана.

На последно място е отбелязал, че дори да се приеме, че ищецът двукратно неправомерно е извършил някакво смесване на вече сепарирани суровини из работната площадка, то това нарушение няма данни да е довело до вреди за работодателя, да е било необратимо или непоправимо. Няма данни и за количествата, в които това е станало и имало ли е изнесена негодна продукция.

С оглед изложеното и при съобразяване критерия по чл. 189, ал. 1 от КТ, Пернишкият районен съд е намерил, че налагането на най-тежкото дисциплинарно наказание „уволнение“ се явява непропорционално като тежест на това нарушение.

С оглед на изложеното съдът е приел, че исквете по чл.344, ал.1, т.1 и т.2 от КТ са основателни и доказани и следва да бъде уважени.

Отбелязал е, че след като първите два иска са основателни, то основателна се явява и претенцията по чл.344, ал.1, т.3 от КТ във връзка с чл.225, ал.1 от КТ за заплащане на обезщетение за времето през което работника е останал без работа – от *** до ***, когато е започнал друга работа. Като е изходил от заключението на съдебно-счетоводната експертиза,

която съдът е възприел изцяло, е приел, че дължимото обезщетение, изчислено по реда на чл.228 от КТ, е в размер на сумата 10 267,20лв., в какъвто размер е и предявения иск. Като е изходил от заключението на вещото лице, че на ищеца е заплатена сумата от 2 267.20 лева - обезщетение за неизползван платен годишен отпуск и с оглед направеното възражение за прихващане, съдът е направил извод, че претенцията на ищеца следва да бъде уважена до сумата от 7935.20 лева, доколкото ищецът се възстановява на работа и липсва основание за заплащане на обезщетението за неизползван отпуск.

С оглед гореизложеното съдът е намерил, че искът по чл. 344, ал. 1, т. 3 вр. чл.225, ал.1 от КТ се явява основателен до сумата от 7935.20 лева, като същата следва да бъде присъдена със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до изплащането ѝ (ТР № 3/1996 г. на ОСГК на ВКС).

С оглед изхода по делото съдът е определил разноски.

След като взе предвид направените с жалбата възражения и по реда на чл. 269 от ГПК , Пернишкият окръжен съд, приема за установено следното :

Въззивната жалба се явява процесуално допустима – подадена е от активно легитимирана страна, имащи правен интерес от обжалването, в преклузивния срок за обжалване, срещу съдебен акт, който подлежи на обжалване и подлежи на разглеждане по същество.

Извършвайки служебно проверка за валидността на обжалваното решение, по реда на чл. 269 ГПК, Пернишкият окръжен съд намира, че обжалваното решение не се явява нищожно. Същото е постановено от съдия от Пернишкия районен съд, в рамките на неговата компетентност и в предвидената от закона форма.

Извършвайки проверка по реда на чл. 269 от ГПК за процесуалната допустимост на решението, което е обжалвано изцяло, съдът намира, че то се явява процесуално допустимо : Налице е гражданскоправен спор между процесуално правоспособни и дееспособни правни субекти, като компетентен да се произнесе съобразно правилата за родова и местна компетентност се е явявал Пернишкият районен съд. Налице са били положителните процесуални предпоставки за предявяването на искове и не са били налице отрицателни процесуални предпоставки, водещи до погасяване правото на

иск. Съдът се е произнесъл именно по предявените искове.

Съгласно разпоредбата на чл. 269 от ГПК, по въпросите за незаконосъобразност на обжалваното решение, въззивният съд е ограничен от изложеното в жалбата. Изхождайки от изложеното във въззивната жалба, от изложеното в писмения отговор и от събраните по делото доказателства, Пернишкият окръжен съд намира следното :

Видно от трудовата книжка на И. В. С., същият е работил в ответното дружество „Айфорос България“ ЕАД на длъжността „****“ от ***, а от *** на длъжността „****“ до ***, когато е бил дисциплинарно уволнен с процесната заповед.

От представена длъжностна характеристика от ответното дружество за длъжността „****“, се установява, че работникът има следните основни функции и задължения: да ръководи, контролира, координира, организира и отговаря за трудовия процес в производствените и функционалните звена, осъществяващи производствена и ремонтна дейност на дружеството; изисква, отговаря за качеството на продукцията и дейностите, свързани с технологично развитие и внедряване на нови технологии за подобряване на качеството; контролира и отговаря за осъществяването на цялостната производствена дейност и създава условия и предпоставки за нормалното ѝ провеждане в съответствие с целите и програмите на дружеството; ръководи и контролира разработването и усвояването на нови и усъвършенствани изделия с по – високо качество при едновременно намаляване на материалните, енергийните и трудови разходи за единица продукция и оптимизиране на организацията на труда; ръководи и отговаря за изпълнението на процедури относими към производствената, технологична, инвестиционна, проектно внедрителска дейност и качеството във фирмата; ръководи и контролира разработването и усвояването на нови изделия с по-високо качество с оглед оптимизиране разходите и производителността на труда, ръководи и отговаря за дейността на отдела по технически и качествен контрол, отговаря за недопускане на несъответстваща продукция, следи за недопускане на некачествена продукция. При установяване на технологични нарушения, водещи до производството на некачествена продукция, има право да прекрати производствения цикъл; отговаря за реализация на инвестиционна политика, внедряване на научно технически постижения и за

осъществяване на инвестиционни проекти; отговаря за дейността по екологичен контрол и гражданска защита; носи отговорност за достоверността на изготвяната от него документация; спазва изискванията на системата за управление на качеството; отговаря за здравословните и безопасни условия на труд и др. възложени му от ръководството.

Спазва изискванията на всички документи на Системата за управление на качеството /СУК/ в съответствие с ISO, отнасящи се за длъжността и определеното му работно място. Запознава подчинените си с изискванията на СУК за съответните длъжности и работни места и контролира спазването им.

Като професионално – квалифискационни изисквания към тази длъжност е отбелязано – необходимо е да познава технологията на производството, организационно – производствената структура на фирмата, както и да има познания по трудово право. Трябва да познава всички нормативни и стандартизационни документи, регламентиращи производствената дейност. Необходимо е да познава изискванията на СУК, Закона за здравословни и безопасни условия на труд, правилата по ОТ, ТН и Правилника за вътрешния трудов ред.

От така изброените ръководни и контролни функции за тази длъжност е видно, че заемащият я, се явява „ръководство на предприятието“ по смисъла на §1, т.3 от ДР на КТ, както и се явява „длъжностно лице“ по смисъла на §1, т.5 от ДР на КТ.

От приложените две интегрирани системи за управление - Клауза 8.5.1, третиране на отпадъците, от 2018г. /л.77 – 88/ е видно, че съгласно т.5.1, абзац втори, от вторият документ /л.87 от първоинстанционното производство/ - Оперативният контрол са осъществява от операторите на инсталацията, ръководител „производство“ отпадъци. В раздел I, точка 5.2 , предложение първо от приложената Интегрирана система за управление /л.87 от производството пред Пернишкия районен съд/ – е отбелязано, че на контрол подлежат количеството и вида на входящите материали и продуктите за експедиция. По делото са разпитани четирима свидетели – Ю. П. Б., И.Ж.Г., П.А.С. и Д.П.Ц.. Изхождайки от приложените по делото писмени доказателства, свидетелските показания и приложените кантарни бележки, Пернишкият окръжен съд намира следното :

Ответното дружество извършва дейността си в част от имот,

собственост на „Стомана Индъстри“ АД гр. Перник, отдаден му под наем. В големия имот на „Стомана Индъстри“ АД, на адрес гр. Перник, ул. „Владайско въстание“ № 1, се помещават под наем и други търговски дружества. Дружеството ответник се помещава в административна сграда. Дейността му се изразява във фракционирането /разделянето/ на черни метали /скрап/ от шлака. Производствената му дейност се извършва на две места – „горното“ по – далечно място, наречено табан, от където има една шлакова сатнция и мобилна станция за фракциониране. Там се доставял с белази отвън шлак /без да се преминава през кантара/. Долното“, което било по – близко до административната сграда, където има стационарна станция /магнити, трошачка, сита/. Разстоянието между работната площадка и табана било около 500м.

След фракционирането черните метали /скрап/ и шлаката стояли на отделни места на склад на открито, само на работната площадка. „Долното място“ – работната площадка и складираните две купчини от скрап и шлака, било заградено и имало само портал, през който да влизат и излизат камионите. В огромната си част фракционирането се извършвало на работната площадка, тъй като там се разтоварвали вагони от влакови композиции. По този начин 99% от фракционираната скрап се намирала на работната площадка и тя се товарела от там за изнасянето ѝ с камион само за „Стомана индъстри“.

След като идвал камион, той първо се премервал на кантара, колко тежи. Там се записвало в кантарната бележка теглото на камиона и какво ще извозва – шлака или скрап. След това камионът отивал съответно до скрапа или до шлаката и поръчвал натоварването. Същото се извършвало с фадрома /челен товарач/ и отнемало средно около 10 минути, като по този начин се товарели дневно около 20 - 40 камиона. Натоварените камиони отново минавали през кантара, за да ги измерят и да се изчисли какво количество е натоварено. Черните метали /скрап/ се карали само в „Стомана Индъстри“ АД, където ги претопявали, а шлакът се карал на различни крайни потребители. На кантарът се извършвало и плащането. Черните метали /скрап/ имали по – голяма стойност от шлака, тъй като те представлявали вторични суровини от желязо, а в шлаката имала стойност само като инертен материал и се пресявала през сита, единствено заради нейната едрина.

Не трябвало да се смесват черните метали /скрап/ и шлака, контролът за което бил част от задълженията на ищеца. Ако това се случвало по някакъв начин, то те се фракционирали отново и се отделяли на скрап и шлака. На работната площадка имало фракционирани скрап и шлака, собственост само на ответното дружество.

На работната площадка имало монтирани камери, а на табана нямало камери. В административната сграда имало монитори, на които можело да се наблюдава производствения процес на работната площадка и същият се записвал.

На работещите в ответното дружество било изрично забранено да изнасят метал, дори и в джоба си. Видно от длъжностната характеристика на ищеца, който следвало да контролира целия производствен процес, това влизало в неговите трудови задължения.

Един ден през м. юни 2022г., на неупомената по делото дата, свидетелят П.А.С., работещ на длъжност „***“ в ответното дружество, на връщане от обяд видял, че И. С. управлява фадромата с вдигната кофа /което означава, че е пълна/ в посока от работната площадка към табана. Това го усъмнило и той проверил записите. От тях видял, че в кофата на фадромата има желязо – черни метали /скрап/. Същият прегледал записите няколко пъти, заедно със свидетеля Д.П.Ц., за да запомнят точно какво се кара в кофата и видели, че наред с другото желязо, там има амортизъри, спирачки и барабани.

По – късно С. и Ц. се качили на табана и намерили скрити между купчините черни метали /скрап/, които умишлено били покрити с леяци /с ниско съдържание на метал/, за да не се виждат.

На ***, в дружеството влязъл камион с рег. № ***. Същият бил премерен на кантара в 10:10:53ч. Тежал 15610кг., а водачът заявил, че ще товари шлак. Тези обстоятелства били вписани в кантарната бележка. При тръгване да излиза, камионът бил претеглен отново на кантара в 10:38:33ч., като в кантарната бележка било отбелязано шлак и общо тегло на камиона с товара – 43480кг. и краен получател – външна фирма „Елби Строй“ ЕООД. Тъй като свидетелят С. бил виждал укритата скрап на табана, а освен това му направило впечатление, че камионът не бил натоварен както останалите излизаци камиони - с връхче, а така, че да не стърчи нищо над нивото на каросерията, спрял камиона и разпоредил да изсипе натовареното за

проверка. След изсипване съдържанието на легена се установило, че камионът кара желязо /скрап/ покрита с шлака. Свидетелите С. и Ц. разпознали в желязото, същото желязо което видели да кара И. С. в кофата на фадромата към табана и което там било покрито с леяци. Бил премерен само товарът на камиона и той излязъл 12 260кг. Уведомен бил директорът на ответното дружество, дошли охранители, полиция и одитори.

Изхождайки от обстоятелството, че свидетелите Ю. П. Б., и И.Ж.Г., работили в ответното дружество, но са били уволнени дисциплинарно от работодателя им, именно за процесния случай, съдът намира, че не следва да се кредитират техните свидетелски показания, освен в частта им, в която съвпадат със свидетелските показания на вторите двама свидетели.

Дружеството работодател е поискало писмени обяснения по реда на чл. 193 от КТ, от И. В. С., както за този случай, така и за работните дни на *** около 12:00ч.-13:00ч. и *** около 13:00ч. – 14:00ч. /л.47 от първоинстанционното производство/, но последният не е дал никакви обяснения.

Работодателят издал заповед за дисциплинарно уволнение № ***, на И. В. С., на основание чл. 190, ал.1, т.7 от КТ. С процесната заповед е наложено наказание на работника за две деяния:

за бездействие на дата *,** изразяващо се в това, че „е допуснато да бъде неправомерно натоварен метален скрап от черни метали - 12 260 кг., на превозно средство с рег. № ***, като върху металния скрап е натоварен и друг материал - шлак, за да не се вижда металния скрап от черни метали, а впоследствие трето лице /шофьорът на камиона/ без разрешението на дружеството е опитало да изнесе скрапа от черни метали 12 260 кг. извън територията на дружеството“, което според работодателя е нарушение на трудовата дисциплина, доколкото работникът нарушил трудовите си функции да упражнява контрол и ръководство на трудовия процес в предприятието, доколкото не е осъществил такъв контрол върху трудовия процес - т.е. тежкото нарушение на трудовата дисциплина се изразява в неосъществено ръководство и контрол на трудовия процес в предприятието.

за действие - че на * и на ***** на работната площадка на дружеството в гр. Перник, ул. Владейско въстание № 1, в нарушение на технологичните правила, работникът е участвал в натоварване и прехвърляне и пренасяне на

метален скрап от черни метали от мобилното сито и вагоните и местата, където се събира скрапа към зоната за приемане на шлака /табана/, в нарушение на нормалния работен процес и план за работа т.е. нарушението на трудовата дисциплина се изразява в неизпълнение на възложената работа, неспазване на техническите и технологични правила.

От правна страна.

Заповедта за бездействие на дата ***, изразяващо се в това, че „е допуснато да бъде неправомерно натоварен метален скрап от черни метали - 12 260 кг., на превозно средство с рег. № ***, като върху металния скрап е натоварен и друг материал - шлак, за да не се вижда металния скрап от черни метали, а впоследствие трето лице /шофьорът на камиона/ без разрешението на дружеството е опитало да изнесе скрапа от черни метали 12 260 кг. извън територията на дружеството“, което според работодателя е нарушение на трудовата дисциплина, доколкото работникът нарушил трудовите си функции да упражнява контрол и ръководство на трудовия процес в предприятието, доколкото не е осъществил такъв контрол върху трудовия процес - т.е. тежкото нарушение на трудовата дисциплина се изразява в неосъществено ръководство и контрол на трудовия процес в предприятието, е мотивирана и доказана от страна на работодателя по делото с доказателствените средства, предвидени в ГПК – писмени доказателства – длъжностната характеристика и другите вътрешни нормативни актове, кантарните бележки и свидетелските показания на П.А.С. и на Д.П.Ц., напълно кореспондиращи помежду си.

Заповедта за действие - че на *** и на *** на работната площадка на дружеството в гр. Перник, ул. Владайско въстание №1, в нарушение на технологичните правила, работникът е участвал в натоварване и прехвърляне и пренасяне на метален скрап от черни метали от мобилното сито и вагоните и местата, където се събира скрапа към зоната за приемане на шлака /табана/, в нарушение на нормалния работен процес и план за работа т.е. нарушението на трудовата дисциплина се изразява в неизпълнение на възложената работа, неспазване на техническите и технологични правила, е мотивирана, но същата не е доказана в процеса с доказателствените средства предвидени в ГПК. Не е доказано с предвидените в ГПК доказателствени средства, че ищецът е извършил тези действия именно на *** и на ***

Изхождайки от обстоятелството, че И. С. е заемал ръководна длъжност

в ответното дружество, основно свързана с организация и контрол на производствената дейност, както и с контрол на експедицията, поради което както беше отбелязано по - горе той е попадал в „ръководството на предприятието“ по смисъла на §1, т.3 от ДР на КТ, както и се явявал „длъжностно лице“ по смисъла на §1, т.5 от ДР на КТ, изхождайки от обстоятелството, че служителят е заемал тази длъжност от *** до ***, изхождайки от тежестта на нарушението - начина на смесване на черните метали с шлака – не поради технологичен пропуск, а умишлено от трети лица, с цел да бъде укрит скрапа под шлака, за да се изнесе нерегламентирано скрапа от предприятието тежащ 12 260кг., на цената на шлака, Пернишкият окръжен съд намира, че се касае за тежко нарушение на трудовата дисциплина, по смисъла на чл. 190, ал.1, т.7 от КТ, поради което като краен резултат дисциплинарното уволнение, се явява правилно и законосъобразно.

Следователно въззивната жалба се явява основателна.

Обжалваното решение следва да бъде отменено в обжалваните му части, като предявените искиви претенции следва да бъдат отхвърлени в тези им части като неоснователни.

С оглед изхода по делото И. С. следва да бъде осъден да заплати на ответното дружество направените от него разноси както пред Пернишкия окръжен съд, така и пред Пернишкия окръжен съд.

Пред Пернишкия районен съд ищецът е направил разноси, в размер на 3600лв. за адвокатско възнаграждение.

Пред Пернишкия окръжен съд ищецът е направил разноси, както следва : 3600лв. за адвокатско възнаграждение и 200лв. държавна такса.

Процесуалния представител на И. С. е направил възражение за прекомерност като в производството пред Пернишкия окръжен съд, така и в производството пред Пернишкия окръжен съд. Настоящият състав на Пернишкия окръжен съд намира, че възраженията се явяват неоснователни, тъй като делото представлява и фактическа и правна сложност. Следователно И. С. следва да бъде осъден да заплати на ответното дружество сумата 3600лв., представляваща направените по делото разноси пред Пернишкия районен съд и сумата 3800лв., представляваща направените пред Пернишкия окръжен съд разноси.

Водим от гореизложеното и в същия смисъл, съдът

РЕШИ:

Отменява решение № 167 от 20. 02. 2023г., постановено по гр. д. № 04859 / 2022г. по описа на по описа на Пернишкия районен съд, **в частта му**, с която по исковите претенции на ищеца И. В. С., с ЕГН ***** и адрес: *** срещу ответника „Айфорос България“ ЕАД, с ЕИК 11354009, със седалище и адрес на управление: гр. Перник, ул. „Владайско въстание“ № 1, по чл. 344, ал.1, т.1 и т.3 и чл. 225 от КТ, уволнението на ищеца е отменено незаконосъобразно, ищецът е възстановен на предишната заемана от него длъжност и дружеството е осъдено да заплати обезщетение по чл. 225 от КТ в размер на 7 935,20лв. за периода от *** до ***, ведно с акцесорния иск за лихва за периода от 30. 08. 2022г. до окончателното изплащане на обезщетението, **както и в частта**, с която дружеството е осъдено да заплати 277,78лв. възнаграждение на адвоката на ищеца, 77,78лв. разноски на ищеца, както и държавни такси и разноски по сметка на Пернишкия районен съд в размер на 317,41лв. и вместо това **ПОСТАНОВЯВА :**

Отхвърля предявените искове на И. В. С., с ЕГН ***** и адрес: *** срещу ответника „Айфорос България“ ЕАД, с ЕИК 11354009, със седалище и адрес на управление: гр. Перник, ул. „Владайско въстание“ № 1, с които ищецът моли :

На основание чл.344, ал.1,т.1 от КТ да бъде отменено уволнението му, извършено със заповед № ***, да бъде признато за незаконно и същата заповед да бъде отменено;

Да бъде възстановен И. В. С., с ЕГН *****, на заеманата от него преди уволнението длъжност при „Айфорос България“ ЕАД, с ЕИК 11354009, - „***“.

Да бъде осъдено ответното „Айфорос България“ ЕАД, с ЕИК 11354009, да заплати на ищеца И. В. С., с ЕГН *****, сумата 7935,20лв., представляваща обезщетение по чл. 225, ал.1 вр. с чл. 344, ал.1, т.3 от КТ, за времето, през което ищецът И. В. С. е останал без работа, поради незаконното уволнение – за периода от *** до ***, ведно със законната лихва за забава,

считано от датата на предявяване на исковата молба – 31. 08. 2022г. до окончателното изплащане;

като неоснователни.

Осъжда И. В. С., с ЕГН ***** и адрес: ***, да заплати на ответното „Айфорос България“ ЕАД, с ЕИК 11354009, със седалище и адрес на управление: гр. Перник, ул. „Владейско въстание“ № 1, сумата 3600лв., представляваща направените разноси пред Пернишкия районен съд и сумата 3800лв., представляваща направените разноси пред Пернишкия окръжен съд.

Решението може да се обжалва пред Върховния касационен съд на Република България, в едномесечен срок, считано от датата на обявяването му – от днес.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____